

sættelse paa Toldloven af et Par Millioner — jeg siger „begynder“, jeg forudsætter, det kun er en Begyndelse, det kende vi jo ikke noget til — i det Øjeblik, Landstinget indtager dette Standpunkt, der forudsætter Kompensation paa Toldloven, saa siger Folketinget herved: Nej, nu ville vi hævde, at Toldloven skal hyle i sig selv, den skal ikke kræve Kompensation uden for sig. De ville altsaa se, at her har man skiftet Standpunkt, og det minder mig om disse gamle Disputerøvelser; naar de disputerende havde forfægtet to Standpunkter, et fra hver Side, og det var udebatteret, saa vendte de om, og saa tog den ene den andens Sag, og den anden den enes Sag, og saa disputerede de videre. Dersom det kun var vort Maal her i Rigsdagen at disputere, at føre akademiske Forhandlinger, vilde det være meget tiltalende og interessant at forfølge den Månvredygtighed, de to Tings Ledere i denne Henseende kunne udvikle, men det fører ikke til noget Resultat og navnlig ikke til de Reforme, som Befolkningen kræver og trænger til i saa høj Grad. Den ærede Ordfører udtalte forleden, at man ikke maatte gaa til en Brændevinsskat her i Folketinget ved at overrumple Folketinget. Jeg lagde Mærke til dette Ord; thi det var jo ret mærkværdigt, at der her skulde kunne tales om en Overrumpling af Folketinget i en Sag, der har foreligget ikke alene for Folketinget, men for hele Folket i mange Aar, saa at Folket har haft rigelig god Tid til at tage sit Standpunkt dertil. Og jeg vil gøre de Herrer opmærksomme paa, at denne Betegnelse „en Overrumpling“ i ganske anden Grad kan anvendes paa det Forslag, som foreligger for os; thi det er givet, at Tinget her ikke er modent til at tage Beslutning om den forelagte Dagsorden, og det gælder ikke alene, antager jeg, de enkelte Medlemmer, men det gælder Ordførerne. Dagsordenen hviler nemlig paa Forudsætningen om, at vi staa over for de nu paa dette Tidspunkt foreliggende Standpunkter, der ere indtagne fra det andet Tings Side. Det ærede Medlem for Køge (Alberti) udviklede i Gaar stadig — derpaa hvilede hele hans Beregning — at det var Landstingets Brændevinsskat, det drejede sig om. Den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage), udviklede lige saa stærkt i en fortsat Polemik med Finansministeren, at det var Landstingets Toldlov, den nu i Landstinget vedtagne Toldlov, man maatte se hen til. Det ærede Medlem for Odder (Nielsen-

Grøn) udtalte for nylig, at han slet ikke vidste, om Folketinget kunde faa disse Skattelove saaledes som det ønskede dem, og var det Tilfældet, ih Gud bevares! ja, saa var Stillingen jo en helt anden, saa vilde han ogsaa indtage en anden Stilling. Det ærede Medlem for Køge rettede derhos en lang Række af Spørgsmaal til det ærede Medlem for Slagelse (Køedt), hvori han søgte Oplysning om mange og meget store Interesser, som jeg ganske skal overlade til det ærede Medlem at besvare; men han er altsaa heller ikke selv tilstrækkelig oplyst om denne Sag, thi det var en Række af Tvivl, som mulig en fortsat Forhandling kunde give det ærede Medlem Oplysning om. Men hvad er det, de Herrer gøre nu her paa dette Stadium, hvor de altsaa ikke selv vide, hvad det er, vi staa lige over for, hvor de selv i Dagsordenen udtale sig saaledes: den foreslaaede Revision af Toldloven. Ja, hvilken? Saa kræve de, at Folketinget skal være parat til at tage Beslutning om paa Forhaand at afskære Forhandling om de paagældende Sager. Det forekommer mig, at kan noget siges at være at overrumple Folketinget, er det at kræve denne Beslutning vedtagen i dette Ting i dette Øjeblik. Der er ingen endnu, der har taget sit endelige Standpunkt til Spørgsmaalet om Brændevinsskattens Forhøjelse — ja, det er jo muligt, at der er enkelte, der have forbundet sig paa det ene eller det andet, det ved jeg ikke, men det, som hidindtil har været Rettesnoren for Folketingets Forhandling, har kun været det at vente med Afgørelsen af Kompensationsspørgsmaalet, indtil det viste sig, hvordan det endelig kunde lykkes at faa de andre Skattelove affattede i Overensstemmelse med det andet Ting. Jeg synes, at det er en overmaade forsvarlig og rigtig Maade at behandle Sagen paa, og lad mig føje til, at vel ved jeg ikke og kan ikke spaa noget om Fremtiden, men dersom man havde fulgt denne Vej overalt videre og ladet de tre Love fortsættes i Behandlinger mellem de to Ting, ført dem i Fællesudvalg, selv om Brændevinsskatten midlertidig blev hvilende i Folketinget, nærer jeg ikke mindste Tvivl om, at vi, naar de havde foreligget til endelig Afgørelse, havde naaet et Resultat, som man fra et Flertal i begge Tings Side vilde have fundet tilfredsstillende. Men læg Mærke til, at man netop nu nægter at gaa denne Vej. Om der kan blive en Vej i Fremtiden trods den Beslutning, Folketinget nu tager, derom tør jeg selvfølgelig ikke have nogen Mening, men